Ročník XXXIV

Dolnolukavický Hlasatel

ČASOPIS PRO DOLNÍ LUKAVICI, LIŠICE, SNOPOUŠOVY, KRASAVCE

Z OBSAHU:

VÝROČÍ OBCE 810 LET SE KONÁ 29. SRPNA 2026
OZNÁMENÍ O KONÁNÍ VOLEB DO ZASTUPITELSTVA
POZVÁNKA NA ZAHÁJENÍ ŠKOLNÍHO ROKU
ÚSPĚCHY MLADÝCH HASIČŮ Z DL
V DL SE KONAL "VÍKEND OTEVŘENÝCH ZAHRAD"

Ing. Radek Hora

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, čtenáři Hlasatele, máme tu srpen, vrchol letošního léta, který nám po tropických dnech přináší další vlny veder a horkem a suchem zkoušených dnů. Zatímco slunečné počasí vybízí k odpočinku u vody a pobytu ve stínu, v naší obci se rozhodně nezastavujeme. Léto je tradičně obdobím stavebních prací, oprav a příprav na blížící se podzimní události. Pojďme se společně podívat na to nejdůležitější, co se u nás v uplynulých týdnech událo a na čem aktuálně pracujeme.

Komplikace nás potkaly v souvislosti s hřbitovem, kde nám bylo po dlouhé době zamítnuto povolení na vybudování nového zdroje vody. Tuto záležitost ale intenzivně řešíme. Zvažovali jsme i odvolání přes Krajský úřad, nakonec jsme však zvolili cestu nového podání žádosti, které díky soustavné koordinaci směřuje k úspěšnému získání povolení.

Blížíme se do finále s pasportizací svislého dopravního značení. Jde o oficiální pasport (tedy podrobnou inventarizaci, evidenci a digitální pasport), který slouží k úplnému přehledu a správě všech dopravních značek v majetku obce. Zajišťuje obci přehled o vlastněném majetku (množství, stav, materiál), což je nutné pro účetnictví, správu, bezpečnost i právní odpovědnost. Slouží zároveň jako důkaz, že obec provádí řádné revize a stará se o značení, což nás chrání před odpovědností v případě nehody.

V přípravě je projektová dokumentace na část cyklotrasy č. 38 ve směru ze Snopoušov na Předenice, následně bychom chtěli požádat o finanční podporu na tento úsek Plzeňský kraj.

V rámci preventivních opatření k zajištění hygienické nezávadnosti a ochrany majetku byla v naší obci realizována deratizace kanalizační sítě. Tento krok je nezbytný pro udržení populace hlodavců na nízké úrovni a zamezení jejich šíření do obytných zón. V tomto případě bych ještě chtěl upozornit chovatele zvířat na zákon o ochraně veřejného zdraví (č. 258/2000 Sb.). Tento zákon ukládá obecnou povinnost všem fyzickým i právnickým osobám (včetně chovatelů) provádět ochrannou deratizaci jako součást čištění a běžných pracovních postupů. Běžná deratizace by měla být součástí každodenní údržby provozovny či chovatelského zařízení; jejím cílem je předcházet vzniku ohnisek výskytu škůdců.

Začátkem srpna jsme také upravili plochu před technickým zázemím obce v areálu mateřské školy. Odstranili jsme betonové vyvýšení a jednu proschlou, nevzhlednou thuji, čímž došlo ke srovnání a zkulturnění tohoto prostranství.

Intenzifikace ČOV (čistírny odpadních vod) je jedním z klíčových a největších investičních projektů naší obce v letošním roce. Po úspěšném dokončení výběrového řízení a schválení v zastupitelstvu jsme oficiálně předali staveniště zhotoviteli – firmě Pohl cz, a.s. V nejbližších týdnech tak v areálu čistírny naplno odstartují stavební práce, které zajistí modernizaci a navýšení kapacity pro potřeby naší obce. Na přelomu července a srpna zde probíhal archeologický průzkum pod vedením Západočeského muzea v Plzni. Nejprve se bude budovat nová dosazovací nádrž a nové mechanické předčištění, což je klíčový prvek intenzifikace. O dalším vývoji vás budeme průběžně informovat.

Dále stále intenzivně probíhají práce na volnočasovém areálu v Lišicích. V poslední době se osadilo veřejné osvětlení, postavila se hlavní konstrukce altánu, připravuje se pískoviště, lávka přes potůček a ostatní herní prvky jsou ve výrobě. Konec realizace s finálními terénními úpravami a osázením stromů je plánován na konec října.

Blíží se termín nadcházejících komunálních voleb. Všechny potřebné náležitosti jsme připravili, sestavili a podali kandidátní listinu. Intenzivně připravujeme vše potřebné spojené s podzimními volbami a více podrobností i představení kandidátů se dozvíte v připravovaném mimořádném čísle Hlasatele.

Závěr srpna se nezadržitelně blíží, dny se pomalu zkracují a před námi je návrat k běžným povinnostem, začátek školního roku a podzimní rytmus. Věříme, že jste si slunečné dny, nedávná horka i čas dovolených užili podle svých představ, nabrali novou energii a odpočinuli si. **Rádi bychom vás jménem obce na samý závěr prázdnin srdečně pozvali na oslavu 810. výročí od první písemné zmínky o naší obci, která se uskuteční v sobotu v odpoledních hodinách. Přijďte se s námi symbolicky a v dobré náladě rozloučit s létem! Užijte si poslední srpnové dny ve zdraví a pohodě.**

Info OÚ

Informujeme občany o konání voleb do zastupitelstva obce Dolní Lukavice, které se uskuteční ve dnech:

» **pátek 9. října od 14:00 do 22:00**
» **sobota 10. října od 10:00 do 14:00**

Voličem je státní občan, který alespoň druhý den voleb dosáhl věku 18 let a je v den voleb v obci přihlášen k trvalému pobytu.

Každý volič je povinen prokázat svou totožnost platným občanským průkazem nebo cestovním pasem (doporučujeme ověřit platnost průkazu a v případě končící platnosti průkazu včas zažádat o nový).

Volič, může ze závažných, zejména zdravotních důvodů požádat obecní úřad a v den konání voleb i okrskovou volební komisi o to, aby mohl hlasovat mimo volební místnost, a to pouze v územním obvodu volebního okrsku, pro který byla okrsková volební komise zřízena. V takovém případě vyšle okrsková komise 2 členy s přenosnou volební schránkou. Tuto skutečnost lze nahlásit na tel. 371 120 719. Volební okrsky:

Okrsek č. 1	Dolní Lukavice	Obecní úřad čp. 134
Okrsek č. 2	Lišice	Obecní budova čp. 14
Okrsek č. 3	Snopoušovy	Kulturní dům čp. 11
Okrsek č. 4	Krasavce	Obecní budova čp. 10

Mgr. Lenka Čengeryová

Zprávy ze ZŠ a MŠ

Poděkování rodičům, zřizovateli i široké veřejnosti

Během školního roku 2025/2026, který je už téměř na konci, jsme za naši školu mnohokrát požádali rodiče dětí a žáků ZŠ a MŠ Dolní Lukavice, zřizovatele školy, místní hasiče i další místní občany o pomoc především v rámci realizace našich akcí, ať pro děti, žáky, rodiče nebo širokou veřejnost. Vždy nám bylo vyhověno a mnohdy nad naše očekávání. Moc DĚKUJEME za váš vstřícný přístup. Velice si toho vážíme.

Zahradní jezírko

Ani o prázdninách nelenošíme. V zadní části školní zahrady vzniklo pro děti a žáky naší školy zahradní jezírko, které bude sloužit ke studijním účelům. Už v září 2026 zde budou probíhat některé z hodin prvouky a přírodovědy, aby naši studenti, ať ti nejmladší ze školky nebo nejstarší ze školy, mohli prozkoumávat vodní svět rostlin i živočichů. Jezírko vzniklo za velmi náročných podmínek, a to především díky počasí, kdy velká horka našemu projektu příliš nesvědčila a nesvědčí, ale mi se nevzdáváme a o jezírko i jeho nejbližší okolí se společnými silami staráme i v letních měsících. Co mě ale trápí je velmi vandalský přístup

mládeže, která navštěvuje hřiště a venkovní třídu, altán u budovy ZŠ DL. Denně se zde potýkáme s velkým množstvím odpadků, polstrované židle, které jsou součástí venkovní učebny jsou úplně zničené, u jezírka je vidět, že se zde návštěvníci prohánějí na kolech a koloběžkách, ničí porost okolo jezírka a na čas zmizela vodní fontánka, která měla okysličovat vodu. Ta se po komunikaci ze strany pana starosty na jezírko zase vrátila. Tento vandalský přístup některých mladých lidí, kterým je v době letních prázdnin poskytnuto velmi příjemné zázemí pro pobyt venku, mě zaráží a mrzí.

Mgr. Eva Horová

PROBĚHLÉ KULTURNÍ AKCE

11. retrojízda

V sobotu 8. srpna se konala 11. retrojízda aneb „V čem jsme jezdili za socialismu“. Akci uspořádal Veteran Car Club Plzeň a před ZŠ v Dolní Lukavici byla v čase 10.30 – 12.00 hodin k vidění vozidla vyrobená v letech 1948-1989. Akce přilákala nejen místní, ale i přespolní obyvatele.

Haydnovy hudební slavnosti

34. Haydnovy hudební slavnosti 11/9 –11/10/2026

Moto: **„Ex radicibustraditionis – Z kořenů tradice“**

11/9 pátek
17.00 Dolní Lukavice – kostel sv. Petra a Pavla

Zahajovací koncert 34. ročníku festivalu
Markéta Janoušková – housle
Orchestr Konzervatoře Plzeň, Jiří Štrunc – dirigent
(F. J. Haydn – „Lukavická symfonie“, J. Haydn – Koncert G dur)

20/9 neděle
19.00 Křimice – lobkowiczký zámek

Vojtěch Spurný – cembalo
Jakub Kydlíček – flétna
(J. S. Bach – Sonáty a triosonáty)

27/9 neděle
19.00 Štěnovice – kostel sv. Prokopa

Les dragons baroques:
Amálie Dobšíková – barokní housle,
Melusine de Pas – viola da gamba, **Ondřej Bernovský** – cembalo
(Houslové sonáty 17. stol. – H. I. F. Biber, J. H. Schmelzer)

2/10 pátek
19.00 Přeštice – kostel Nanebevzetí Panny Marie

Barocco sempre giovane, Concerto Aventino
(W. A. Mozart – Pražská symfonie č. 38)

8/10 čtvrtek
19.00 Nebílovy – taneční sál státního zámku

Tomasz Ritter (Polsko) – hammerklavír
(J. Haydn, L. van Beethoven)

11/10 neděle
19.00 Dobřany – kulturní a kreativní centrum Wolfram

Musica Figuralis, Marek Čermák – umělecký vedoucí
(„Symfonie ve službách Zemí Koruny české“, C. Ditters von Dittersdorf, J. Puschmann, W. Müller)

Předprodej vstupenek: **www.plzenskavstupenka.cz**

Generální partner festivalu:

PLZEŇSKÝ KRAJ

Záštitu nad festivalem staré hudby Haydnovy hudební slavnosti převzal Ing. Libor Picka, člen Rady Plzeňského kraje pro oblast kultury, památkové péče a cestovního ruchu.

Hlavní partneři festivalu:

Městské kulturní středisko Dobřany

Přeštice

Dolní Lukavice

Základní umělecká škola

Wolfram+ · Koinonia · Vodárna Plzeň · Dobřany · Národní památkový ústav · Plzeň Český rozhlas · Štěnovice

Mgr. Eva Horová

ROZHOVOR se Štěpánkou Lexovou a Lucií Dolejšovou, obě účinkovaly v muzikálu Mamma Mia v amfiteátru v Plzni pod širým nebem.

Muzikál se hrál v rámci akce Noc s operou od 25. do 27. června 2026. Šlo o mimořádné představení souboru Divadla J. K. Tyla. Jak jsi se k tomu dostala?

Štěpánka: Úplně náhodou, kamarádka napsala do chatu, že se druhý den zúčastní konkurzu na komparz a zda by se k ní ještě někdo chtěl přidat. Sice jsem nevěděla do čeho jdu, ani jsem neměla přihlášku, ale měla jsem čas, tak jsem jela a z 430 přihlášených mě vybrali mezi více jak 100 členný komparz.

Lucka: Dostala jsem se tam díky studiu na konzervatoři, kde jsem už 3. rokem. Bylo nám to nabídnuto, a ačkoliv je červen pro mě vždycky nejvíc vytíženým měsícem, šla jsem do toho a jsem za to moc ráda. Protože ten zážitek hrát před 8000 lidmi v plzeňském amfiteátru za to stál.

Prozraď něco z příprav, zkoušek?

Štěpánka: Vzhledem k tomu , že období zkoušek zasáhla vlna veder to bylo opravdu náročné, hlavně zkoušet s více jak 100 lidmi v jednom sále a uřídit do scén takovou masu byl i pro "rejžu" oříšek. Také jsme mnoho litrů vypili a vypotili, pod kostýmy jsme si do poslední chvíle před scénou větrali a každý druhý měl vějířek. Na place venku jsme se pak chodili chladit pod osvěžítka, abychom to horko lépe zvládali. U kostymérky byla také velmi dlouhá čekací doba. Kuriozitou bylo např. kdy nás naběhlo přes 100 nevěst na scénu, celkově to bylo vše však velkolepé. Během zkoušek se vytvo-

řila skvělá parta lidí, ta soudržnost vydržela až do konce.

Lucka: Zkoušky pro nás začaly v polovině dubna. Se spolužáky jsme chodili na korepetice, choreografie a aranžovací zkoušky. Korepetice probíhaly pod vedením Vojtěcha Adamčíka, choreografii vedl Pavel Klimenda a režii měl na starost Lumír Olšovský. Zkoušky jsme měli s herci z muzikálového souboru z divadla.

Měla jsi možnost potkat se osobně s muzikálovými zpěváky?

Štěpánka: Ano, v podstatě se všemi těmi více známými herci - M. Němcem, M. Písaříkem, T. Bebarovou a L. Olšovským. Mám i foto na památku a překvapili mě, jak jsou milí a fajn a berou i komparzisty jako tým.

Lucka: Ano, právě při zkouškách, jak v divadle tak v amfiteátru. Všichni se k nám chovali velmi přátelsky, byli hodní a ochotní nám s čímkoliv poradit. Byla legrace a zkoušky probíhaly v přátelské náladě.

Muzikál měl velký úspěch, slyšela jsem jen samou chválu. Co si ty považuješ?

Štěpánka: Muzikál se opravdu moc povedl počínaje generálkou pro VIP po 1-3. představení. Byl nabitý chytlavými písničkami skupiny ABBA, hezkým a známým romantickým příběhem a zahraný skvělými výkony hlavních postav. Amfiteátr doslova praskal ve švech všechny odehrané večery. Oceňuji profesionalitu a vedení našich lektorů, souhru, zázemí a připravenost bezpečnostních a hlavně zdravotních služeb, které bylo bohužel potřeba každé představení v tomto vedru, povolení organizátora k vlastnímu pití , ale i starostlivost a trpělivost s námi našeho pana režiséra Lumíra Olšovského, který ukázal, že to dělá srdcem a že každý jeden z nás ho zajímal a kdykoliv s čímkoliv jsme mohli za ním přijít.

Lucka: Myslím si to samé. Hlavní role byly perfektně obsazené a měla jsem co dělat, abych se soustředila na vlastní roli, než abych se např. kochala Soňou Hanzlíčkovou nebo Lucií Zvoníkovou. Celkově postavená scéna spolu s komparzisty mi přišla (i z pohledu herce) velmi silná a několikrát jsem měla slzy na krajíčku a byla jsem dojata.

Co bys chtěla dodat na závěr?

Štěpánka: Děkuji za tuto příležitost, která mi přišla do cesty - vyzkoušet si účinkovat v muzikálu a na prknech, co znamenají svět. Za moji taneční dráhu jsem si prošla mnoha styly, ale muzikálový jsem ještě nezkusila. Byla to výzva a já jsem za tuto novou zkušenost vděčná a moc jsem si to užila. Ten pocit a energie, kdy vám 3 večery tleská zaplněný amfík několika tisíci lidmi, prozpěvuje si a tančí s námi je nezapomenutelný!

Lucka: Jsem opravdu ráda za tuto zkušenost, protože to se vám jen tak nestane objevit se na plzeňském amfíku s muzikálovými hvězdami. Jsem vděčná za všechnu taneční i hereckou průpravu a budu na to vzpomínat jen v dobrém navzdory velkým vedrům.

Mgr. Eva Horová

HISTORIE - Za vším hledej Schönborna – 4. část

Oslavy

Nejčastěji se slavila různá výročí spojená s monarchií nebo se jednalo se o soukromé oslavy, nebo když došlo ke slavnostnímu otevření něčeho nového. Velkou slávu DL zažila 16. srpna 1864, když byl jednohlasně do nového výboru starostou zvolen Ervín ze Schönbornu. Baron J. Schenk na něj vzpomíná: „*Byl statný v těle, dobrý lovec a v mládí také zdatný šermíř.*“ Při jeho příjezdu mu lukavičtí z klestu postavili slavobránu, která stála nedaleko čp. 93, byla ozdobena věnci a prapory různých barev. Na bráně byl nápis „Obec šlechtí, starosta šlechtic.“ Kronikář zapsal: „*Okolo půl třetí hodiny odpoledne, když Jeho Osvícenost v průvodu jezdectva ku bráně se blížil, vypálilo se několik ran z moždířů a hudba hrála národní hymnu. U samé brány postavil Jeho Osvícenost a přivítán byl od Šimona Komorouse, rolníka z Dolejší Lukavice, následující řečí: „Vysokorodý a nejmilostivější Pane hrabě!“ „Dnes Vás vítá Dolní Lukavice s pýchou a radostí mezi své, Vám na počest otvírá obecní výbor a veškeré občanstvo tuto slavnostní bránu a odevzdává Vám takřka obce klíče, neboť jste po jednohlasné volbě naším ctěným Panem starostou - jste naší obce milým a drahým Panem představeným. Děkujeme Vám vřele za blahosklonné přijmutí této volby. Pane představený, sláva obci, sláva vlasti!!! Na to následovalo provolání od celého zástupu. Sláva! Načež se Jeho Osvícenost co nejvlídněji poděkoval. Nyní ubíral celý zástup se v následujícím pořádku k hraběcímu zámku: Napřed jelo jezdectvo a sestavilo se před zámkem do dvou řad, za nimi šla školní mládež ve svátečním oděvu, za školní mládeží šli hudebníci, veselé pochody hrajíce, za těmito šlo velebné duchovenstvo, dále hraběcí úředníci a obecní výbor, červenobílými stužkami ozdobeni. Nyní teprve ve skvostném kočáru jel pan hrabě s paní hraběnkou a za nimi mladí páni a hraběcí služebníci. Na kostelní věži vlál červenobílý veliký prapor a mnoho domků, kudy průvod se ubíral, bylo věnci a prapory okrášleno. U vchodu do hraběcího zámku se ještě jednou Osvícený pan starosta za prokázanou mu čest poděkoval a projevil, že na druhý den národní slavnost zaříditi míní - což se také stalo.*“ Kolem deváté hodiny večer se slavilo dál – vše pokračovalo průvodem s pochodněmi a smolnicemi z bažantnice k zámku. Na louce u zámku hořely červené a modré plameny a z dálky bylo vypáleno několik ran z moždířů. 11. září 1864 se konala slavnost Panny Marie a po mši šlo procesí ke kapličce Panny Marie do zámecké bažantnice. Ve čtyři hodiny odpoledne

se konala národní slavnost na louce u bažatnice. Kronikář uvedl: *U bažantnice, kde švýcarský domek stojí - nejen obecní výbor a lukavští obyvatelé, ale i mnoho lidí z Přeštic a vůkolních vesnic sešlo se na vykázané místo, kde pivem, masem, švýcarským sýrem a domácím chlebem pohoštěni byli. Školní dítky obdarovány všelijakými hračkami a pamlsky prováděly na louce své rejdy a kratochvíle, k zábavě osvícené hraběcí rodině. První přípitek na zdraví Jeho Veličenstva, císaře Pána pronesl Jeho Osvícenost pan hrabě Ervín ze Schönbornu, zvolený obecní starosta, po kterémž opět i na zdraví Jeho a Osvícené hraběcí rodiny „Sláva!" od veškerého obecenstva se provolalo. Napotom se provozovaly na louce rozličné národní tance, při kterých se celá hraběcí rodina zúčastnila, ano i sama Paní hraběnka Christina neobtěžovala sobě na slušnou žádost jednoho lukavského rolníka Josefa Havlíčka, s ním se několikráte v kole otočiti. K večeru se slavnost ukončila a lid se zpět v dobrém pořádku rozešel.* Dlouho bude lukavská obec na tuto slavnost v dobrém pořád pamatovati!

Josef Puchta (z vyprávění Zdeňka Polívky)

ŽŇOVÁ HLÍDKA

Co já si pamatuji, v 50. letech 20. století každý rok o žních, tj. při sklizni obilí, hlídaly obec a pole okolo vsi tzv. žňové hlídky. Zhruba tyto hlídky, složené vždy ze dvou mužů, trvaly asi 3 týdny. Tyto hlídky také dohlížely, aby na polích nedocházelo ke krádežím obilí. Na noční hlídku bylo v Dolní Lukavici zapotřebí osm mužů. První 2 dvojice hlídaly od 21 hodin večer do 1 hodiny po půlnoci. Druhé 2 dvojice hlídaly od 1 hod. do 5 hod. ráno. Musím poznamenat, že podle středoevropského času. Tenkrát ještě nebyl zaveden zimní a letní čas.

Můj otec obyčejně hlídal se sedlákem p. Pavlem Motlíkem, který se do DL přiženil z obce Kucíny v roce 1938 nebo 1939. Co já pamatuji, tento příjemný a oblíbený muž kouřil dýmku, zvanou čibuk a skoro stále se usmíval, vytvářeje, tak okolo sebe dobrou pohodovou náladu. Při jedné žňové hlídce hlídal otec mého kamaráda Z. P. Josef Polívka hlídal se sedlákem p. Josefem Březinou. Měli na starosti jižní a západní část obce a přilehlých polí. Bylo po půlnoci. Šli po polní cestě nad panskou sýpkou směrem k okresní silnici D. Lukavice-Dnešice. Jak šli, uslyšeli kroky a funění. Ustoupili z cesty do „farského" pole a dávali pozor na cestu, kdo po ní asi půjde. Museli si promnout oči, neboť uviděli nevídanou věc. Prostředkem cesty šla obilní pšeničná budka bez klobouku a hodně funěla. Místo klobouku vykukovala z pšeničných klasů lidská hlava. Zdatný Josef Polívka šeptem povídal svému parťákovi: „*Pepíku, já ho čapnu a povalím na cestu a uvidíme, jak se vyděsí.*" Parťák Březina mu odpověděl: „*Pepíku, necháme ho jít a on nás zavede až domů k chalupě a tam ho čapneme.*" Tak se oba hlídači vydali několik kroků za pochodující budkou. Ve vsi však budka vešla do postranní uličky. V tu chvíli jim došlo, že to nemůže být nikdo jiný, než známá lukavická figurka, veselá kopa, částečně postižená kleptománií, Franta Zedník. Franta „budka" přistoupil k vrátkům a začal odemykat zámek vrátek. V tu chvíli k němu přiskočil Josef Polívka, chytil ho za řemen, kterým měl pšeničné snopy přivázané k tělu, a křikl mu takřka do ucha: „*Franto, odkud to neseš!!?*" Franta se tak vyděsil, že několik vteřin zůstal stát jako solný sloup, nemoha ani promluvit slovo.

Oba hlídači Pepíci se mu začali hodně smát, přímo chechtat. Tento hlasitý smích probral Frantu Zedníka z leknutí. Povídá jim: „*Kluci, vy volové, vy jste mi dali, vždyť jsem z toho leknutí mohl mít smrt. Pomozte mi ty snopy ze mne sundat, já dojdu do chalupy pro rum. Musíme to spolu zapít, abych se z toho leknutí vzpamatoval.*“ Kluci rádi pomohli, Franta přinesl láhev rumu a tři skleničky od tehdá malé hořčice - dvoudecky. Posadili se u Franty na dvorek na lavičku a tu lahev rumu spolu vypili. Dlouho se pak tomu smáli i s dalšími kamarády v hospodách. O Frantovi se ve vsi všeobecně vědělo, bude-li tu věc, kterou ve dne viděl, potřebovat, v noci si ji odnese domů. Je na to i lidové pořekadlo: co mu sluníčko ve dne ukáže, to mu měsíček v noci dá.

Mgr. Eva Horová

NA SLOVÍČKO

s Ondřejem Luňákem o pěstování chilli papriček, žije v Lišicích.

Prozraď čtenářům, jak jsi se dostal k pěstování chilli papriček?

Mám kamaráda z práce, kterému mu chutnají, bohužel bydlí v bytě v Plzni a nemá vhodné podmínky pro pěstování. Mně se líbilo, jak o tom vždy mluvil a hlavně, jak byly papričky barevné. Nabídl jsem se mu, že mu je vždy pomohu doma vypěstovat. To začalo v roce 2014.

Jak jsi začínal?

Kamarád mi dodal semínka a já jsem se dal do pěstování. První „várku“ jsem zasadil 14. 2., a tak to dělám dodnes. Semínka jen položím na hlínu a hodně zaliji. To má tu výhodu, že semínka vzejdou rychleji.

Pěstuješ je pak venku?

Ne, po „zmrzlých mužích“, tedy po polovině května, je vždy přesadím do skleníku a tam jsou až do sklizně, která je v září nebo říjnu.

Kolik máš druhů?

Míval jsem i 40 (včetně těch nejpálivějších), ale tento rok mám asi jen šest (např. Elephant – dorůstají 20-30 cm, Chilli bonsai, chilli tří barev – Damián (červené), Kilián (oranžové) a Kristián (žluté).

Jak je využíváš?

Nejvíce jich rozdám známým a kamarádům. Zbytek usuším, rozemelu na prach a přidávám do polévky. Dříve jsem měl problém s pálivostí, ale dnes sním i papričku Habanero nebo Jalapeňo a další.

Co škůdci?

Škůdců ani tolik není. Někdy mohou rostlinky potrápit mšice nebo plíseň, kterou se nakazí většinou z okolních obyčejných paprik Pěstování chilli papriček není příliš náročné a zvládne to podle mě každý. Takže doporučuji!

A co semínka? Kupuješ?

Letos jsem nějaké koupil (chilli tří barev), ale většinou je točím, každý rok si semínka schovám na další rok.

Mgr. Eva Horová

VĚDĚLI JSTE, ŽE ...

v sobotu 13. června byla veřejnosti zpřístupněna Zahrada u Chrousta manželů Jana a Kateřiny Chramostových v Dolní Lukavici čp. 266 „Na Pajzovně" v rámci celorepublikové akce Víkend otevřených zahrad. Chramostovi se do této akce zapojili letos poprvé a jejich zahradu navštívilo několik místních obyvatel i návštěvníků z Plzně, Klatov a dalších okolních obcí. Cílem manželů bylo představit návštěvníkům koncept přírodní zahrady, který si v posledních letech získává stále větší oblibu.

Přírodní zahrada funguje v souladu s okolním ekosystémem a s respektem k přírodě. Na rozdíl od klasických zahrad se zde nepoužívají chemické postřiky, umělá hnojiva ani rašelina. Přednost dostávají přirozené procesy, podpora druhové rozmanitosti, původní rostliny a přírodní materiály, jako jsou kámen nebo dřevo. Velký důraz je kladen také na hospodaření s vodou. Místo rychlého odvádění dešťové vody se srážky zadržují v krajině – například sběrem vody do sudů a nádrží, budováním jezírek nebo mulčováním, které omezuje vysychání půdy. Taková zahrada pak není přínosem jen pro své majitele, ale poskytuje bezpečné útočiště také hmyzu, ptákům a dalším drobným živočichům. Manželé Chramostovi začali zahradu budovat přibližně v roce 2018, současně se stavbou RD Nejprve vysadili podél plotu stromy a okrasné keře (například habr, bez nebo lísku), které vytvořily přirozenou ochranu před větrem i pohledy z okolí. Soukromí dále podporuje promyšlené rozdělení zahrady do jednotlivých „pokojíčků", z nichž každý má své využití a zároveň opticky odděluje jednotlivé části zahrady.

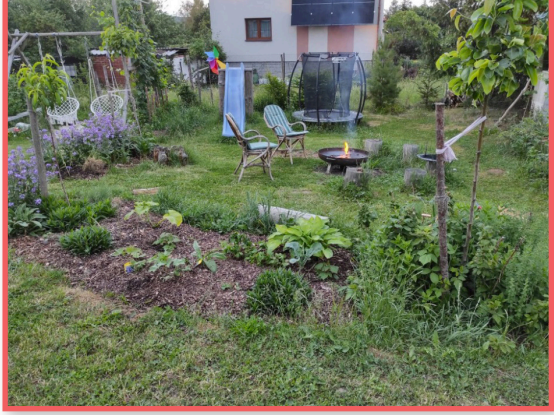

Okrasná část se přirozeně prolíná s užitkovou. Malinový záhon například odděluje odpočinkovou zónu s ohništěm, houpačkami a bazénem pro děti.

Do užitkové části patří stěna porostlá chmelem a vinnou révou nebo voňavý bylinkový záhon s tymiánem, meduňkou a yzopem. Mou pozornost zaujal také bodlák, který není jen obyčejným plevelem, ale léčivým ostropestřcem mariánským. Pan Chramosta při prohlídce vysvětloval: *„Zde vidíte dřín velkoplodý. Je to velmi všestranná rostlina. Jeho plody lze v nezralém stavu nakládat podobně jako olivy, po dozrání se z nich vyrábějí výborné džemy. Díky své příjemně nakyslé chuti jsou také bohatým zdrojem vitaminu C."*

Zadní část zahrady slouží k pěstování zeleniny. Ve fóliovnících rostou saláty, papriky a kedlubny, na záhonech bohatá úroda zelí, petržele, brambor, patisonů, hrášku, cuket, brokolice a květák. Zajímavostí je také lagenárie – tvrdá zelenina, jež se využívá např. k výrobě ptačích budek. Kromě rostlin nechybí na zahradě ani užitková zvířata. Díky pěstování zeleniny a chovu vlastní drůbeže je rodina do značné míry soběstačná. Zahrada kvete od jara až do podzimu. Na jaře ji zdobí cibuloviny – ladoňky, modřence, hyacinty či okrasné česneky. Později rozkvétají pivoňky, růže,

máky, okrasný řebříček, večernice, denivky, kakost oddenkatý nebo hosty. Nechybí ani suchomilné rostliny, jako je svatolina, levandule, šanta kočičí. Podzimu vévodí hvězdnice a různobarevné keře. Z ovocných stromků a keřů najdete klasické české odrůdy, ale i méně známé zajímavosti jako je moruše, kdouloň, muchovník, mochyně nebo zimolez kamčatský.
První účast na Víkendu otevřených zahrad se podle mého názoru vydařila a nezbývá než věřit, že svými zkušenostmi inspirují k přírodnímu zahradničení i další zahrádkáře a pěstitele v okolí.

Poznáte uličky?

Poznáte, kde se tato ulička?

Řešení: V Lísicích ve směru od HL.

Fotohádanka

Poznáte, o jaké domky se jedná?

Řešení: domky u rybníka v DL, domek s nápisem LP 1865 Čechy krásné, Čechy mé – dříve čp. 88, dnes již neexistující, vzala ho povodeň.

Mgr. Eva Horová

Naše zahrady - jezírka - III. část

Jezírko u Slávky Honzíka

Netradiční dvě malá jezírka se nachází na zahradě u čp. 99 u Slávka Honzíka v DL. Začal je budovat před deseti lety, kdy si z Prahy přivezl 10 želv nádherných (7 z nich rozdal a 3 si ponechal do svého jezírka). Jezírka jsou v zadní části zahrady na vyvýšené na betonovém podstavci. První, větší je o objemu 300l a druhé menší má objem 40l. Plastové nádrže Slávek zabudoval do podstavce, osadil rostlinami. Okolí tvoří dřevo a kameny, kde se želvy vyhřívají zhruba od května do října. Po zbytek roku přezimují uvnitř ve vyhřívaném terárii. Pan Honzík sdělil: *„Mám jednu samici a dva samce a teď buduji výběh pro suchozemské želvy naproti.“*

Nastevřené dveře otevírají nový školní rok 2026/2027. Na co se můžete těšit?

Pro děti je připravena Hravá angličtina (Veronika Votípková 795 430 415). Pro budoucí prvňáčky otevíráme V pohodě do první třídy (Jaroslava Jeslínková 721 830 604), který jim pomůže zjednodušit nástup do školy bez zbytečného stresu a obav.
Děti se mohou těšit také na Jump (Štěpánka Lexová 604 916 990) - tanečně-pohybový kroužek plný hudby a energie. Pro nejmenší a jejich maminky pokračuje Klubík (Kateřina Dvořáková 775 055 743).
Pro dospělé tu máme Pilates a Jógu (Helena Böhmová 606 482 852) a Bodyforming (Lenka Zedníková 736 777 060). Těšíme se na další společný rok.

Pavlína Divišovská

Úspěšná sezóna mladých hasičů

Když jsem minulý rok sepisovala zhodnocení sezóny mladých hasičů, kdy se jim v desátém roce po založení kroužku podařil historický úspěch v Radyňské lize, ve které skončily mladší děti na 2. místě a starší děti na 3. místě, ani jsem si netroufala doufat, že by mohlo být v další sezóně vše překonáno. Je pravda, že již před začátkem ligy jsme tušili, že budeme mít na sezónu 2025/26 hodně silná družstva v obou kategoriích. Většina dětí chodí do kroužku pravidelně již spoustu let, stále dokola si opakují, co se naučily a své dovednosti hlavně zdokonalují. Díky jejich vytrvalosti si Dolní Lukavice postupně během let mezi soutěžními týmy vybojovala svoje jméno a získala od ostatních velký respekt. Sezóna se skládala celkem z 9 závodů, z nichž první se konal na podzim v Blovicích a dalších osm ve velmi náročném období od konce dubna do června. Celkově se všech závodů pravidelně účastní kolem 20 sborů, další sbory se pak přidávají pouze na některé soutěže. Letos byla účast na spoustě závodů opravdu rekordní. Dolní Lukavice má spolu se Štěnovickým Borkem a Nepomukem jednu z nejpočetnějších základen. Nemusí to být ale vždy výhoda, protože čím více dětí se závodů účastní, tím náročnější to zejména pro jejich vedoucí bývá. My jsme se však nenechali odradit a snažili se na závody vždy jezdit se všemi dětmi, které měly chuť, ať už se nám podařilo složit v každé kategorii více „soutěžních“ družstev nebo si děti zazávodily jen takzvaně „mimo soutěž“. Pravidla Radyňské ligy jsou totiž velmi přísná a v každém družstvu musí soutěžit min. sedm dětí a pokud chce být družstvo do soutěže zařazeno, nikdo z dětí nemůže být součástí více týmů. Ty úplně nejmladší děti, které v kroužku

máme, tak často získávaly na závodech zkušenosti, ale do bodování nezasáhly. I tak si zaslouží pochvalu za jejich nasazení a za to, že je neodradilo, když jejich větší kamarádi získávali jednu medaili za druhou a ony se zatím nedočkaly. Také jejich čas jednou přijde!

Jak celá sezóna dopadla, možná už všichni víte. Děti z Dolní Lukavice se staly mistry Radyňské ligy, jak v kategorii starších, tak v kategorii mladších! Lépe už to tedy tentokrát ani dopadnout nemohlo. Starším dětem se navíc povedl nevídaný kousek, kdy překonaly rekord Žákavé z loňského roku v počtu vítězství za sebou a posunuly laťku na celkový počet pěti vítězství v řadě. Od prvních jarních závodů se totiž dlouhou dobu nenašel jejich přemožitel ani v jedné disciplíně, vždy zcela dominovaly jak při požárním útoku, tak při druhých disciplínách, kterými jsou různé štafety. Už před posledním závodem pak měly celkové první místo zajištěné. V kategorii mladších to bylo až do konce o dost napínavější. Dětem se ze začátku příliš nedařilo, provázela je hlavně velká smůla, ale od čtvrtého závodu na Chlumu se to konečně otočilo, začaly také ukazovat svoji sílu a postupně se v žebříčku škrábaly vzhůru. Díky celkovým čtyřem vítězstvím za sezónu si pak i oni dokázaly to zlato vybojovat stejně jako starší. V další sezóně nám to silné družstvo mladších dětí odejde téměř celé do starších, tak jsme zvědaví, jak se jim ve velké konkurenci povede.

Hra Plamen

Během sezóny se děti neúčastnily pouze ligových závodů, ale také hry Plamen, která je ještě o něco náročnější. Týmy mladých hasičů během jednoho dne soutěží v pěti disciplínách, z nichž některé trénují pouze na tento jeden závod, jindy v roce se s nimi nesetkají. Okres Plzeň-jih pořádal okresní kolo tentokrát ve Stodě, v sobotu soutěžily pouze družstva starších dětí a v neděli děti mladší. Vítězové tohoto kola pak postupují na kolo krajské, aby zde Plzeň-jih reprezentovali. Družstvo starších bylo po sérii ligových vítězství jasnými favority v boji o postup, avšak během dne se jim ne všechny disciplíny povedly podle jejich představ a na vytouženou metu nedosáhly. I tak ale bylo obrovským úspěchem, že vybojovaly 2. místo. Dolní Lukavice se účastnila hry Plamen již mnohokrát, ale až letos poprvé se podařilo dostat se na medai-

lové pozice. Mladší děti si jely závod v neděli hlavně užít. Nebyl jich ani plný počet, přihlásit se může až deset dětí, aby se mohly během dne v soutěžení vystřídat. Našich dětí bylo ale pouze osm, protože ty úplně nejmenší jsme museli kvůli náročnosti nechat tentokrát doma. Od začátku se jim neskutečně dařilo, vyhrály všech pět disciplín a bezkonkurenčně tak mohly slavit postup na krajské kolo. Postup ale neznamená pouze radost, ale také velké starosti, jak vše na krajském kole, kde panují daleko přísnější podmínky, zvládnout. Disciplíny, které se na okrese Plzeň-jih běhají v sedmi dětech, na kraji jsou již povinně v počtu devíti dětí. Vzhledem k tomu, že dětí bylo málo, domluvili jsme se na výpomoci s SDH Chlumčany a půjčili jsme si dvě holčiny. Závody se konaly v Tachově a byly pro nás opravdu velkou zkušeností a zážitkem. I když byly děti na rozdíl od ostatních na kraji úplnými nováčky, nenechaly se rozhodně zahanbit, dvě z disciplín dokonce vyhrály a celkově se umístily na nádherném 2. místě! Celou sezónu předváděla tato skupinka dětí na závodech i mimo ně, že jsou skvělá parta, a to si myslím, že byl jeden z důvodů, proč se jim tak dařilo. Zaslouží si velkou pochvalu, protože zatímco ostatní si v náročné sezóně užívali víkend volna, ony vyrazily reprezentovat náš okres. V kategorii starších družstev v Tachově reprezentoval Plzeň-jih Nepomuk a stejně jako my jsme si na výpomoc vzali děti z Chlumčan, oni požádali o výpomoc Dolní Lukavici. Filip Uzel a Johanka Fidali, tak na krajských závodech také dostali šanci reprezentovat, velkou mírou přispěli k úspěchu Nepomuku a podařilo se jim s nimi získat bronzové medaile.

Závody jednotlivců

Ani v běhu na 60m s překážkami se naše děti opět neztratily. U nás se konají pouze dva závody, první v Letkově a druhým je postupové okresní kolo, které bylo v Přešticích. Na obou závodech jsme měli spoustu zástupců. V Letkově jsme získali dokonce dvě zlaté medaile, když kategorii mladších chlapců vyhrál Kryštof Harviš a kategorii mladších dívek Adélka Divišovská a stříbrnou medaili si vyběhla Eliška Matoušková. Všichni tři byli úspěšní i na druhém závodě, Kryštof opět vyhrál a Adélka s Eliškou se umístily na 2. a 3. místě. Všichni si tak vybojovali postup do krajského kola, které se konalo stejný víkend, jako krajské kolo družstev, na kterém tyto tři děti také reprezentovaly. Víkend v Tachově tak byl pro ně ještě o trochu náročnější než pro ostatní. Úspěšné byly v Přešticích také další děti, Michalka Prechtlová získala 3. místo v kategorii úplně nejmladších dívek, Filip Uzel byl třetí v kategorii starších chlapců a Elisabeth Harvišová čtvrtá mezi nejstaršími dívkami. Všichni jmenovaní také postoupili do krajského kola. V Tachově si pak všechny děti zlepšily své osobní rekordy, a tak mohly být se svými výkony spokojeni, i když to na medaile nestačilo. Jediným, komu to tam „cinklo“ byl Kryštof Harviš, který získal stříbro mezi mladšími chlapci a kvalifikoval se na mistrovství ČR, které se bude konat v září ve Valašském Meziříčí. Po loňském roce to bude jeho již druhá účast na MČR a my mu všichni budeme držet palce!

Za TJ Sokol DL, Michal Komorous

Zhodnocení sezóny ml. přípravky

Sezónu okresního přeboru mladších přípravek ve fotbale Plzeň-jih jsme uzavřeli 29. května v Losiné. Borci TJ Sokola Dolní Lukavice vyhráli všechny 3 utkání. Celkově jsme se umístili po jarní části na 17. místě z 22 týmů. Beru to jako obrovský úspěch, když vezmu na vědomí, že v týmu máme pouze 12 dětí. Občas složit dohromady potřebný počet fotbalistů je velká výzva. Té jsme se postavili čelem a zvládli jsme to.

Chtěl bych vyzdvihnout oddanost a cílevědomost naší nejlepší svěřenkyně Anežky Šaškové, která vyhrála s přeštickou školou finále MC Donald´s Cupu mladších přípravek v Ostravě. Po dlouhých úvahách, jestli máme pokračovat od září ve starší přípravce, mne děti i rodiče přesvědčili, že se všichni těší a moc o to stojí. Proto jsem děti do této soutěže od září přihlásil. Bude to náročné, bude to stát mnoho sil - fyzických i psychických. Dětem naprosto důvěřuji, s kolegyní Petrou Kratochvílovou se snažíme děti připravit co nejlépe. 13. června jsme absolvovali turnaj mladší přípravky v Klášteře. Skončili jsme 4 z 8. Za námi skončily mančafty, které nás dříve porážely. To mě žene dál a dává smysl, proč to děláme. 28. června jsem pořádal pouťový miniturnaj. Pro nepřízeň počasí - moc vysoké teploty - nakonec dorazili ze 4 přihlášených pouze Štěnovice. I přesto jsme si to všichni užili. První prázdninový prodloužený víkend byl ve znamení krátkého soustředění v kempu Nový rybník v Příbrami. O zábavu nebyla nouze od fotbalu, basketu, přes badminton, parkur, kolečkové brusle, po minigolf a aquapark.

První utkání ve starší přípravce odehrajeme na domácím hřišti v Dolní Lukavici 2. 9. 2026, přijďte fandit! Pokud víte o někom (ročníky 2016, 2017, 2018), **kdo by chtěl reprezentovat TJ Sokol Dolní Lukavice, chtěl pomoci skvělé partě na hřišti a prožívat s námi sportovní i mimosportovní okamžiky, přijďte se podívat na trénink nebo nás kontaktujte.**

Viki Zíková

Příměstský tábor v DL se vydařil

20. 7. 2026 začal týdenní příměstský tábor s angličtinou Evy Horové. Na každý den nám paní Horová připravila bohatý program, co se týká učení i zábavy. V pondělí

ráno jsme se sešli v MŠ, začali jsme představením, sportovními hrami, protože téma v pondělí byl sport a anglickými aktivitami. Po obědě jsme šli k paní Polákové na koně a vykoupat se k lišickému jezu. To se všem líbilo. V úterý jsme měli téma zvířata. S tématem souvisela i návštěva kozí farmy v Krasavcích u Fischerů, kde se většina z nás vyfotila s kůzlátkem. Ve středu ráno jsme se převlékli do kostýmů Harryho Pottera, někdo předvedl i nějaké kouzlo. Pak jsme měli kurz první pomoci v ZŠ. Odpoledne jsme šli do Horní Lukavice do keramické dílny a mohli jsme si zakoupit nějaký výrobek. Ukázky na hrnčířském kruhu byly také zajímavé. Ve čtvrtek dopoledne jsme si zahráli na indiány. Každý si přinesl nějaký kostým a vymyslel své indiánské jméno. Doma jsme měli za úkol si vyrobit čelenky a každý z nás si vymyslel indiánské jméno. Poté jsme šli na zajímavou exkurzi do Lišic na včelky pana Komorouse, kde jsme dostali i ochutnat med. V pátek jsme měli téma jídlo, ráno jsme měli různé ochutnávky a probírali slovíčka na jídlo v Aj a poté jsme dováděli na statku u pana Tomáše Hrubého na statku v Lišicích. Mohli jsme se vyválet v pšeničných lázních. Po obědě jsme měli piknik na školní zahradě, každý měl přinést něco dobrého na zub. Tábor s paní Horovou se nám velice líbil. Budeme se těšit další rok naviděnou! Děkujeme!

Mgr. Eva Horová (děkuji za podklady Mgr. Sankotovi)

Lokalita „V Lochu“ v Dolní Lukavici

návrh na prohlášení nemovité kulturní památky

Městský úřad Přeštice, odbor školství, vnitřních věcí a památkové péče 19. 5. 2026 navrhl Ministerstvu kultury, aby prohlásilo za nemovitou kulturní památku 25 metrů dlouhý sklep vytesaný ve skále, který se nachází za DL ve směru do Lišic u bývalého židovského hřbitova. Lokalita „Nad Lochem“ je v dostupných pramenech poprvé zmíněna v roce 1695.

Svůj název získala od panského sklepa, zvaného také „Panský loch“, ke kterému patřila na konci 17. století usedlost bez bližšího popisu. Středem 25 metrů dlouhého „Lochu“ prochází po celé jeho délce hlavní klenutá síň, široká přibližně 1,7 m a vysoká 1,8–2,2 m. Na každé straně síně se nachází jeden boční sklep a pět mělkých výklenků. 17 m od vchodu do „Lochu“ se v klenutí stropu nachází 15 m vysoký zděný komín, který je dodnes plně funkční. Samotný vchod postrádá historický portál a je nově vyzděn z cihel s betonovým překladem (z 20. století). Panský „Loch“ patrně nesloužil jako obyčejný sklep na potraviny, ale jako specializovaný hospodářský prostor určený ke skladování nápojů, hlavně piva, případně vína či zásob pro vrchnostenský dvůr. Nasvědčuje tomu jeho mimořádná podoba: asi 23–25 m dlouhá síň tesaná přímo do skály, doplněná dvěma krátkými bočními lochy a především vysokým větracím komínem ústícím do pole nad skálou. Takto náročné stavební řešení nemělo u běžných sklepů obdoby a odpovídá technologicky vyspělým vrchnostenským ležáckým sklepům známým z prostředí vrchnostenských pivovarů a hospodářských dvorů ze

17. a 18. století. Pivo bylo třeba uchovávat po dlouhou dobu v chladu a stálém prostředí, aby mohlo správně dokvasit a neznehodnotilo se. Boční lochy mohly sloužit k ukládání sudů nebo ledu. Stejný princip, jaký využili při stavbě svého dolnolukavického „Lochu" Morzinové, je doložen v německém prostředí, zejména v Bavorsku, u skalních sklepů zvaných „Felsenkeller". Velmi podobné sklepy tesané do skal a odvětrávané svislými šachtami se dochovaly například v okolí Norimberku a Erlangenu ve Středních Frankách nebo u Schwandorfu v Horní Falci.

Mgr. Eva Horová

Sto let od úmrtí řídícího Jana Rady

24. srpna 1926 zemřel řídící učitel lukavické školy Jan Rada (nar. 1842 v Štipoklasech), který v ZŠ Dolní Lukavice působil 26 let (v letech 1881-1907). Do DL nastoupil 12. září 1881 a přešel z Horšic. Vedl dobře nejen chod školy, ale také školní kroniku. Zasloužil se o zavedení pravidelných zdravotních prohlídek žáků ve škole. Za jeho působení se uskutečnila první školní inspekce školním krajským inspektorem. Byl u plánovaných oprav školy a její rozšíření v roce 1884. Podařilo se mu zajistit kabinet. S dětmi nacvičoval divadelní představení. Pro děti a rodiče organizoval vlastivědné výlety do okolí a na některé výlety i zajišťoval občerstvení, výlety se konaly i o prázdninách. Jeden z prázdninových se konal 22. 7. 1888. *„Školních dítek bylo do 400, ale těch ostatních na dva tisíce."* Cílem tohoto výletu byl les Háj a Zerovský rybník.

Jeho pohřbu se zúčastnil celý učitelský sbor. Ze školní kroniky víme, že učitelé místo zakoupení věnce na rakev částku ve výši 60 Kčs věnovali ve prospěch Bolzanova sirotčince v Praze. Jan Rada byl v Dolní Lukavici velmi oblíbený a to nejen mezi dětmi, ale i mezi lidmi. Kronika uvádí: *„Dne 2. 12. 1907 odstěhoval se do Přeštic, aby tam trávil svoji penzi. Jako při odevzdání diplomu čestného občanství tak i odchodu jeho osvědčilo se občanstvo v jaké vážnosti byl pan odcházející. Před desátou hodinou se shromáždilo se celé obecní zastupitelstvo zdejší obce, místní školní rada, duchovenstvo a hosté ve III. třídě. Školní dítky se seřadily před školu. Když vyšel ze svého bytu, přistoupily k němu výše zmíněné korporace a rozloučili se všichni s ním. Dítky pak pana řídícího doprovodily až k panskému dvoru, kde naposledy ze stupátka kočáru pravil s pláčem: „Nyní teprve vidím, jak jste mě měli rádi, jak přivinul bych vás všechny k sobě, buďte sbohem." Zástupci školní rady a zástupce řídícího učitele p. Voltr ho doprovodili až domů do Přeštic."*

Vzpomínka na Jaroslava Michala (1947-2016)

31. srpna uplynulo 10 let od úmrtí Jaroslava Michala z Lišic. Narodil se 12. dubna 1947 v Lišicích čp. 49 Josefovi a Jarmile Michalovým. Vyrůstal se třemi sourozenci. Vyučil se na STS v Přešticích, kde pracoval až do důcho-

du. Byl velmi manuálně zručný. Dokázal vše spravit, každému snadno pomoci. Na popud svého strýce Václava Michala (1921-1993), rodáka z Lišic čp. 49, začal v 80. letech 20. století chovat poštovní holuby. Dávno předtím byl však dobrým chovatelem drůbeže a králíků, členem základní organizace chovatelů v Dolní Lukavici. Jeho strýc byl od roku 1938 organizovaným členem spolku. Když se přiženil do Přeštic, v chovu poštovních holubů pokračoval v místě nového bydliště.
Jaroslav Michal choval různá plemena. Např. Janssen, Dellbar, Van Riel, Desmet Mathys a mnohá další. Chovatelství pro Jardu bylo obrovským koníčkem a životním naplněním Stal se špičkovým chovatelem. Závodil tzv. totálním vdovstvím (s holubem i holubicí). Když odešel do důchodu, měl více času se této zálibě věnovat. Dosahoval vynikajících výsledků, umisťoval se na předních místech pošumavského závodního sdružení s prvními cenami v jednotlivých závodem. Zasloužil se o vybudování nástavby kamionu a vleku na závody poštovních holubů v pošumavském sdružení. 31. srpna 2016 z Lišic navždy odešel jeden z nejlepších chovatelů na Přešticku. Po jeho smrti zbylo asi 400 holubů.
V červenci 2021 byla na podnět Vlaďky Blahoutové opravena lavička před čp. 21 v Lišicích. Opravu realizoval Petr Kastner z DL. Na lavičce sedával Jaroslav Michal a vyhlížel své poštovní holuby.

Jubilanti

Září

HAVLOVÁ Marie, K	86 let
TOBRMANOVÁ Marie, DL	81 let
ŠIMÁKOVÁ Libuše, DL	80 let
TUREČKOVÁ Milada, L	80 let
VALENTA Ladislav, L	70 let
HODICOVÁ Lenka, DL	60 let

Říjen

HAVLÍČEK Pavel, DL	90 let
BROŽÍK Miloš, DL	86 let
PRŮCHOVÁ Marie, DL	84 let
ŽIVNÁ Marie, DL	83 let
HLAVNIČKA Roman, DL	50 let

Obec Dolní Lukavice všem gratuluje a přeje hodně zdraví do dalších let.

HLASATEL – časopis obyvatel Dolnolukavicka. Vydává Obec Dolní Lukavice. Vychází 7-8x v roce v nákladu 480 výtisků. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Za obsah článků odpovídají jejich autoři. Fotografie Václav Živný, archiv OÚ Dolní Lukavice.
Registrováno MK ČR E 12350 Adresa redakce: Obecní úřad Dolní Lukavice 134, 334 44.
Archiv www.dolni-lukavice.cz, zodpovědný redaktor Mgr. Eva Horová, grafika Mirka Štychová.
Členové redakční rady: Mgr. Eva Horová, Vítězslav Opálko.